

Geronimo Stilton

**ÎNTÂLNIRE CU...
MISTERUL!**

CUPRINS

- Ceva mai ciudat decât un șvaițer fără găuri
- Vai, ce rușine!

7
12

- Cel Mai Mare Concurs de Iluzionism din Lume
- Dă-te la o parte, fraiere!

68
78

- Dă-mi înapoi coaja mea de brânză!
- Microvalijoară... și megavalijoaie!

20
28

- Cel mai mare iluzionist din lume este...
- O chestiuță, o chestioară, ba chiar o ditamai chestia!

86
96

- Mi-e așa de foame că îmi vine să mănânc Big Benul
- Asta numai vacanță nu e!

38
48

- Secretul domnului Mister
- Misiune îndeplinită!

104
113

- Moacă de brânză... ba nu, moacă de bronz

58

RAO Distribuție
Str. Bârgăului nr. 9-11, sector 1, București, România
www.raobooks.com
www.rao.ro

Numele, personajele și toate celelalte mărci de identificare ale seriei Geronimo Stilton sunt mărci înregistrate ale Atlantyca S.p.A. și sunt folosite sub licență. Toate drepturile rezervate. Autorul își păstrează dreptul moral asupra operei.

Text: Geronimo Stilton, Coordonator texte: Isabella Salmoirago
Coordonator editorial: Patrizia Puricelli, Redactare: Viviana Donella
Director de creație: Iacopo Bruno

Copertă: Andrea Da Rold (desen) și Christian Aliprandi (culoare)

Design grafic: Laura Dal Maso / theWorldofDOT

Ilustrații pagini inițiale și finale: Roberto Ronchi (desen) și Ennio Bufi MAD5 (desen pag.123),
Studio Parlapà și Andrea Cavallini (culoare)

Hărți: Andrea da Rold (desen) și Andrea Cavallini (culoare)

Ilustrațiile povestirii: Alessandro Muscillo (desen), Christian Aliprandi (culoare)

Coordonare artistică: Roberta Bianchi,

Asistență artistică: Lara Martinelli

Grafică: Yuko Egusa și Michela Battaglin

© 2016 Edizioni Piemme S.p.A.

© 2018 Mondadori Libri S.p.A. for PIEMME, Italia

© RAO Distribuție, 2018
Pentru versiunea în limba română

International Rights © Atlantyca S.p.A., via Leopardi 8 – 20123 Milano – Italia –
foreignrights@atlantyca.it – www.atlantyca.com

După o idee originală de Elisabetta Dami
Titlu original: *Apuntamento col... mistero!*
www.geronimostilton.com

Traducere din limba italiană
Elena Bănică prin Lingua Connexion

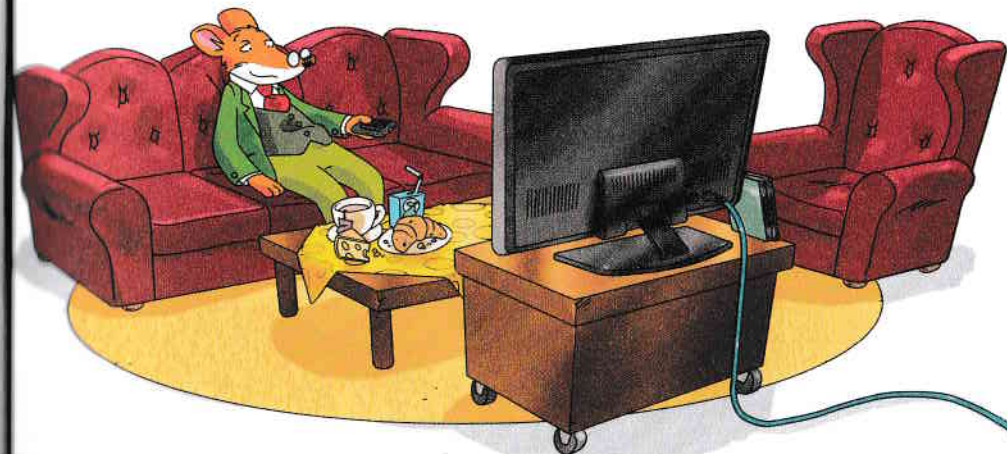
Stilton este numele unei celebre varietăți de brânză produsă în Anglia.
Numele Stilton este marcă înregistrată a Stilton Cheese Maker's Association.
Pentru mai multe informații accesați www.stiltoncheese.com

Reproducerea totală sau parțială a acestei cărți este strict interzisă, precum și includerea pe circuitele de calculator, transmiterea sub orice formă și prin orice mijloace electronice, mecanice, prin fotocopii, înregistrări sau alte metode, fără permisiune scrisă din partea deținătorilor drepturilor de autor. Pentru mai multe informații, contactați Atlantyca S.p.A.

CEVA MAI CIUDAT DECÂT UN ȘVAIȚER FĂRĂ GĂURI

Mă numesc Stilton, *Geronimo Stilton*,
și sunt redactor-șef la *Vocea Rozătoarelor*,
cel mai cunoscut ziar de pe Insula Șoarecilor.
În acea dimineață ascultam neatent
TELEJURNALUL, când crainicul
a început să urle:

Respect pentru oameni și cărți

– Mister la Londra. În Trafalgar Square...

Eu am sărit imediat de pe scaun și am exclamat:

– *Pe toată mozzarella din lume!* Un **mister!**

La **LONDRA?** Interesant...

Mi-am așezat mai bine ochelarii pe nas, în timp ce crainicul a continuat:

– În Trafalgar Square, faimoasa piață din Londra, unul dintre cei **PATRU LEI** din bronz care se află la baza statuii Amiralului Nelson a început, în mod misterios, să **VORBEASCĂ**, sperînd trecătorii. Leul a strigat către toți cei care-i treceau prin față: „**DĂ-TE LA O PARTE, FRAIERE!**”. Poliția de la Scotland Yard nu are nicio explicație pentru acest misterios eveniment... Am stins televizorul și am început să mă scarpin în creștet. Eram perplex:

– **HMMM...** O statuie care strigă „Dă-te la o parte, fraiere!” Aici e ceva ciudat, ceva foarte, foarte,

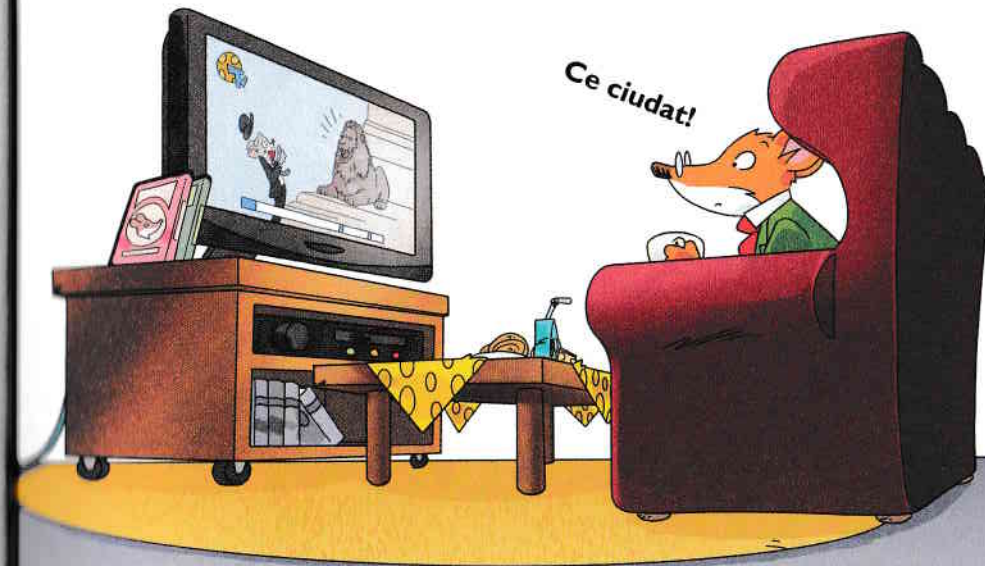
foaaarte ciudat! Statuile din **BRONZ** nu vorbesc și mai ales nu strigă.

Mi-am trecut, gânditor, mâna peste mustăți. Îmi tot **umbra** ceva prin cap... ceva ce avea legătură cu Londra... dar ce?

Apoi m-am lovit cu **P A P A P A P A** peste frunte:

– Ah, da! Acum îmi amintesc!

Cu niște zile în urmă, citisem o altă știre

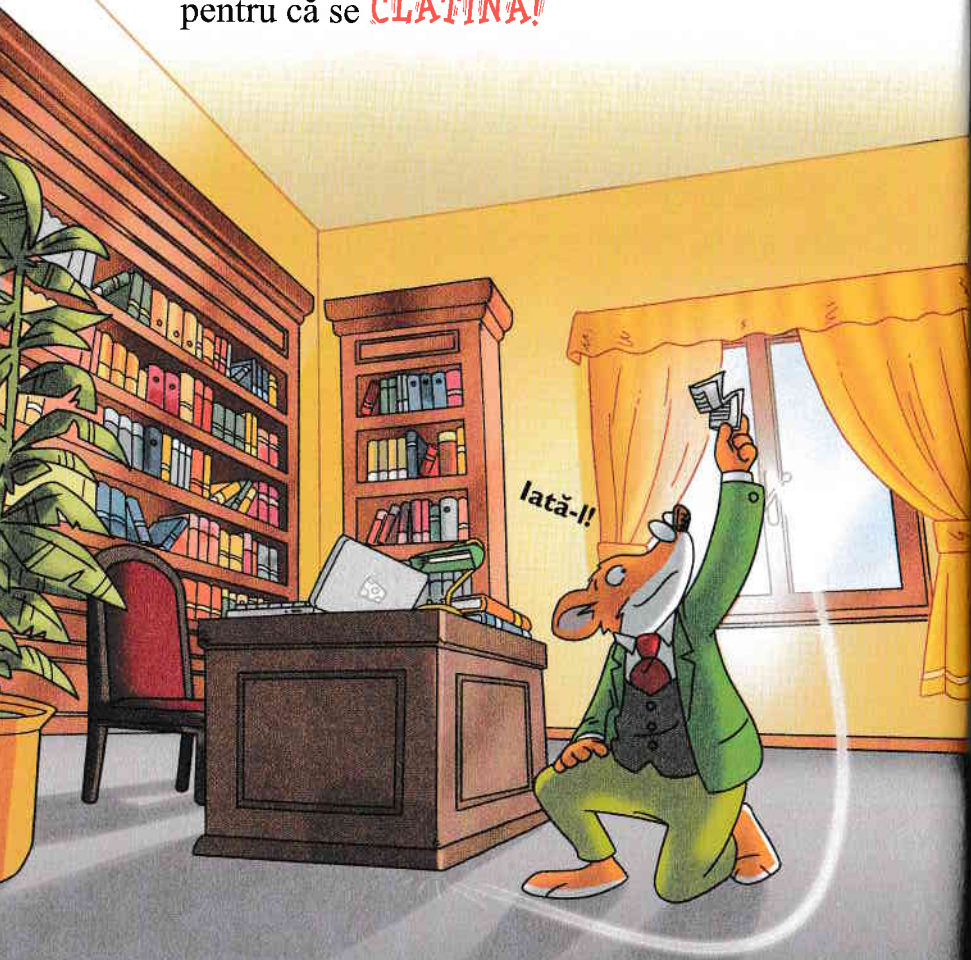
Respect pentru oameni și cărți

interesantă legată de Londra și de Trafalgar Square.

Decupasem **ARTICOLUL DIN ZIAR**

și-l pusesem undeva... dar unde?

Ah, da, îl folosisem ca să fixez piciorul de la birou pentru că se **CLĂTINA!**

– **IATĂ-L!** am exclamat triumfător în timp ce scoteam articolul de sub piciorul biroului. L-am **NETEZIT** bine și am citit micul articol, care afirma următoarele: „Sâmbătă dimineața, la ora 11.00, profesorul Reginald Șobbing, un mare **EXPERT** în artă, va inaugura în Trafalgar Square, la National Gallery, unul dintre principalele muzee de artă din Londra, expoziția: «*Șoarecii și brânzeturile în artă*». Va participa Majestatea Sa Regina Angliei în persoană“. Atunci am făcut legătura între cele două știri...

Hm... hm-hm... hm-hm-hmmm...

Hm... hm-hm... hm-hm-hmmm...

Hm... hm-hm... hm-hm-hmmm...

VAI, CE RUȘINE!

Ei bine, da, cele două știri chiar erau *legate* între ele: intrarea în National Gallery se află chiar în Trafalgar Square, exact în piața în care leii din bronz se apucaseră să-i **SPERIE** pe trecători!

Și dacă leul ar fi început să strige: *Dă-te la o parte, fraiere!* chiar în timpul vernisajului?

Chiiiiț, vai, ce **RUȘINE** pe capul profesorului Șobbing, să fie insultat de un leu în prezența reginei!

Îmi părea rău pentru el: fusese profesorul meu de **ISTORIA ARTEI** la Universitate și-l admiram foarte mult...

Am început să mă gândesc plimbându-mă

VAI,

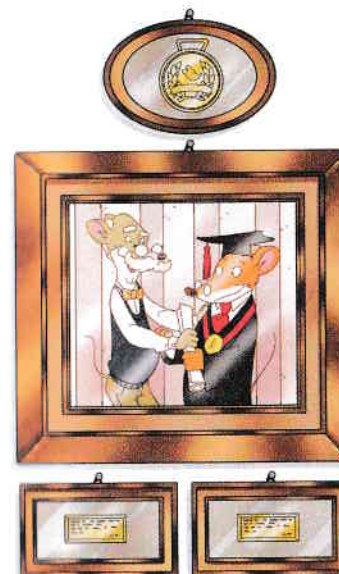

CE RUȘINE!

ÎNAINTE și **ÎNAPOI** prin bucătărie, dar cu cât mă gândeam mai mult, cu atât înțelegeam mai puțin.

Chiar că era un **mister** acolo...

Povestea aia cu leul vorbitor putea ceva mai tare ca o felie de **gorgonzola** stricată! Dar, sincer să fiu, subiectul și-a pierdut rapid interesul pentru că aveam ceva mai important în minte: în sfârșit, după multă muncă la redacție, puteam să-mi iau și eu o **VACANȚĂ...**

PROF. ȘOBING

Reginald Șobbing a fost, vreme de mulți ani, profesor de Artă Antică la Universitatea din Șoricezia. Acolo l-a cunoscut pe Geronimo Stilton, unul dintre cei mai buni studenți ai săi: chiar profesorul a fost cel care i-a înmănat diploma de licență în Șoricologie și Literatura Șobolănească!

Din acest motiv nu mă aflu atunci în redacția de la *Vocea Rozătoarelor*, ci la mine acasă.

M-am așezat la biroul meu și am început să navighez pe **INTERNET**,

în căutarea unei destinații interesante pentru **VACANȚA** mea.

Hmm, aș fi putut să merg la Viena și să ascult un concert de muzică clasică... sau la Paris și

să **VIZITEZ** Turnul Eiffel... sau la Atena și să îmi fac poze la vechiul Partenon...

sau, de ce nu, la Roma și să vizitez faimosul Colosseum.

Chiar aveam chef de o **VACANȚĂ** culturală, ca să învăț lucruri frumoase, lucruri **INTERESANTE**, lucruri noi...

Am ținut-o așa ore întregi până când, tot plănuiind **VACANȚA**, aproape că mi-a luat foc creierașul!

M-am dus spre cămară. Poate că o bucățică de brânză nouă avea să mă ajute să-mi ordonez **IDEILE**...

Abia deschisesem ușa din sticlă a cămării și întinsesem lăbuța ca să iau o **BUCĂȚICĂ** de brânză nouă, când *ceva* a coborât pe horn și a început să **ZBOARE** deasupra capului meu...

O clipă mai târziu, *chestia* aia mi s-a așezat chiar pe bot!

Am închis ochii, am ridicat brațele și am strigat:
– Mă predau, puteți să luați toată brânza!
Dar nu s-a întâmplat **NIMIC**.

Așa că am decis să deschid puțin un ochi ca să văd ce se întâmplă. *Chestia* care mi se așezase pe bot nu se mișca.

Am deschis amândoi ochii și am privit mai bine: era un **MIC AVION** din hârtie!